

Tháng Năm Đà Lạt Còn Hoa Quỳ

Ôi Đà Lạt!

Tháng Năm còn hoa quỳ
nở vàng rực đường đi
nở vàng rực đồi núi
tóc ai cũng vàng hoe!

Tóc vàng dễ thương ghê
má hồng thì dễ ghét!
Nếu được hôn mới biết
má hồng là dễ thương...

Tôi đang lạc Thiên Đường
tháng Năm Đà Lạt nắng
rừng thông xanh như thảm
trải trên thành phố xanh...

Những thác nước đổ nhanh
mà không bao giờ cạn
giống như em: nguồn sáng
Đóa hoa quỳ. Vậ thôi!

Tôi sắp nói gì, rồi
mà thôi, tôi không nói!
Tôi biết em chờ đợi
mà thôi, có gì đâu!

*

Anh không dựng ngôi lầu
nhốt em làm cung nữ!
Anh chỉ mở rừng rú
dẫn em về Thiên Thai!

Mình từ một thành hai
Mình từ hai thành bốn
Đường Thiên Thai thành luống
mình trồng toàn hoa quỳ!

Em đẹp như Tây Thi
hoa nở sau từng bước

tà áo dài bay ngược
che mát muôn đời hoa...

*Tháng Năm mưa chưa sa
Đà Lạt mình đẹp quá
anh ước mơ gì nữa
khi có em trong thơ...*

Trần Vấn Lệ